

Un relato de Carlos Casares

Recordo que eran dous homes vestidos dunha maneira estrafalaria. Non sei se Ãan disfrazados de mulleres, de sotas de bastos ou de algo polo estilo. Foi hai bastantes anos, cando eu era neno, e a memoria non estÃ xa moi fresca para lembrar sucesos tan lonxanos. O que si recordo con precisiÃn Ã que a Garda Civil andaba detrÃs deles, metralleta en man, e que eles fuxÃ-an polos tellados. Eu vinos precisamente preto da miÃa casa, escondidos detrÃs dunha mansarda. Como quedaban apenas a un tiro de pedra, a pesar de que levaban a cara pintada de negro, recoÃecÃ-n a un dos dous, era o Juan Manuel Tejada, un veciÃo noso, porta con porta, fillo da Lucita PelÃez, amiga da miÃa nai....

[Leer o relato completo neste novo apartado de Secciones/PoesÃa-Relatos](#)